

اصول طراحی پارک علم و فناوری با رویکرد بوم شناسی بررسی تطبیقی پارک های ایران و سنگاپور

جمال الدین مهدی نژاد^۱، علیرضا ستوده نیا^۲

۱- دانشیار گروه معماری، عضو هیأت علمی دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران
۲- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران (نویسنده مسئول)
ایمیل نویسنده مسئول: (Alireza.snial@gmail.com)

چکیده

دانش در دنیای امروز، به عنوان مزیتی رقابتی برای کشورها تلقی می شود. یکی از راهکارهای مورد نظر در زمینه توسعه دانش، به ویژه دانش فنی ایجاد مکان های فیزیکی با توجه به مشخصات بوم شناختی منطقه می باشد که تحت عناوین مختلفی چون "پارک/شهرک های علمی های تحقیقاتی" "مناطق تکنولوژیک" و غیره، در کشورهای مختلف ایجاد شده اند. تلاش در کشور ایران نیز به جهت درک چنین ضرورتی تلاش های بسیاری برای ایجاد چنین مکان هایی شده است. از این روی در پژوهش حاضر سعی شده است تا با استفاده از روش تحلیل محتوا بررسی به بررسی برخی از معتبرترین پارک های علم و فناوری در داخل کشور پرداخته شود. همچنین با پیمایشی در نمونه های خارجی بررسی تطبیقی در اصول طراحی و ویژگی های طراحی پارک های علم و فناوری انجام شده تا در پایان پژوهش راهکارهایی برای بهبود عملکرد این مراکز در ارائه شود. چنین تلاشی بیانگر ضرورت توجه به اکولوژی و بوم شناسی طبیعی در راستای پژوهش می باشد.

واژه های کلیدی: پارک، علم و فناوری، بوم شناسی، اکولوژی، شهرک علمی تحقیقاتی